

BITEF TEATAR
SEZONA 05/06

PREVARANT

*"Nek davno nosi sve,
kad nam je takva
prevarantska zemlja..."*

N. V. Gogolj

K
♥

Nikolaj Vasiljevič Gogolj (1809- 1852) stvorio je modernu rusku književnost. Njegovo delo, nastalo u krilu romantizma, ubrzo je postalo čvorište nove ruske realistične škole. Napisao je ključna dela ruske proze: «Revizor», «Maestralna i besmrtna komedija», «Mrtve duše», koje je krtio poemom. O Gogolju se pisalo i kao o jednom od utemeljivača fantastičnog realizma, koji je rođeni brat fantastične romantike i preteča simbolizma, u njegovoj mističnoj varijanti. Gogoljeva neobičnost i fantastičnost očitava se u događajima, u opisanju likova u sredini u kojoj borave, dok njegovi karakteri ostaju životni, svakodnevni. Velikanima ruske proze od Dostojevskog do Bulgakova glavno nadahnuće bio je upravo Gogolj. Priča o Gogolju je priča o tragičnom talentu, mističizmu i ludilu, o rukopisu koji je izgoreo, o Nosu i Šinjeļu. O Revizoru i Mrtvim dušama. Književnost apsurdna rodila se iz Gogoljevog oporog smeha. Možda se baš zbog toga Gogolj i danas čita više od većine savremenih pisaca.

Predrag Kalaba, rođen 1975. u Majdanpeku. 1994 -1999 studira pozorišnu režiju na ruskoj akademiji pozorišnih umetnosti (GITIS). 2004- 2006. studira pozorišnu pedagogiju na Univerzitetu umetnosti u Berlinu. 1997. režira komad «Nemi Kelner» Harolda Pintera u teatru Gitis. Igra Pedra u komadu «Don Kihot», Teatar Majakovski, Moskva. 1998- ulazi u zajednički projekat sa izraelskim studentima (dve premijere u Tel Avivu: «Ujka Vanja»- A. P. Čehova i «Metamorfoze» - savremeni ples. 1998- igra Tizengausena u komadu «Pseći valcer» L. Andrejeva, Teatar Majakovski. Iste godine režira komad «Emigranti» S. Mrožeka, u Moskvi. 1999- režira diplomsku predstavu «Smrt» V. Alena, Teatar Majakovski, i igra Profirija Petroviča u predstavi po romanu «Zločin i kazna» F. Dostojevskog, pozorište Tjuz u Krasnodaru. 1999 - 2000. stalni reditelj pozorišta Maksim Gorki, Krasnodar. U ovom pozorištu režira «Pepeljugu» braće Grim i «Ja sam Fojerbah» T. Dorsta. 2000- režira predstavu po Gogoljevoj priči «Nos» u akademskom pozorištu Branko Krsmanović. 2001- režira «Veliku doktorsku bajku» K. Čapeka, Narodno pozorište J.S. Popović, Vršac. 2004 - 2005. igra u prezentaciji komada «Hadersfeld» Uglješe Šajtinca, Folksbine, Berlin, i ulogu Indijanca u komadu «Ulzanina osveta» Lindemana, Folksbine, Berlin. 2005. igra u predstavi «Kupatilo» J. P. Tuzantā, Studio bine, Berlin. Iste godine režira predstavu «Beograd- Berlin» po M. Pelević, Folksbine, Berlin.

«Ovo je priča o umetnosti varanja. Ovo je takođe priča o nama, dramskim umetnicima. Zato što i mi pričamo tuđe priče, predstavljajući ih kao svoje. Pitanje upućeno svima: zašto je u našoj zemlji u svim porama društva zastupljena laž i prevara? Dokle će više svi da krađu i lažu? Zatrovani smo iskvarenim likovima, ovo je priča o njima. Ljudima koji žive od tuđe nesreće, putujućim varalicima»

Predrag Kalaba

«Biti gospodar igre u ovom komadu ne znači igrati «bolje», već igrati «više». Igrati tako da prevaziđeš ostale igrače, i nivo njihove igre. Igrati igru više. Pretvoriti protivnika u objekat, u lutku kojom se igraš umesto da igraš sa njom, protiv nje. Ta predstava o životu kao o igri izdiže se do nivoa romantičarske metafore: metafore sveta kao lutkarskog pozorišta. Komad nam predstavlja igru koja prevazilazi svoje granice i postaje teatar, a kako se ovo događa na sceni, teatar takođe prevazilazi svoje granice postajući igra. Zadržavajući za sebe sav višak informacija, i Gogolj se igra. On, autor, poigrava se sa publikom, navlačeći i sam kostim prevaranta. U isto vreme, njegov prevarant na sceni mora postati nešto više od prosečne varalice. On postaje - autor! «

Petar M. Petrov

iz eseja : «Rodenje teatra iz duha igre»

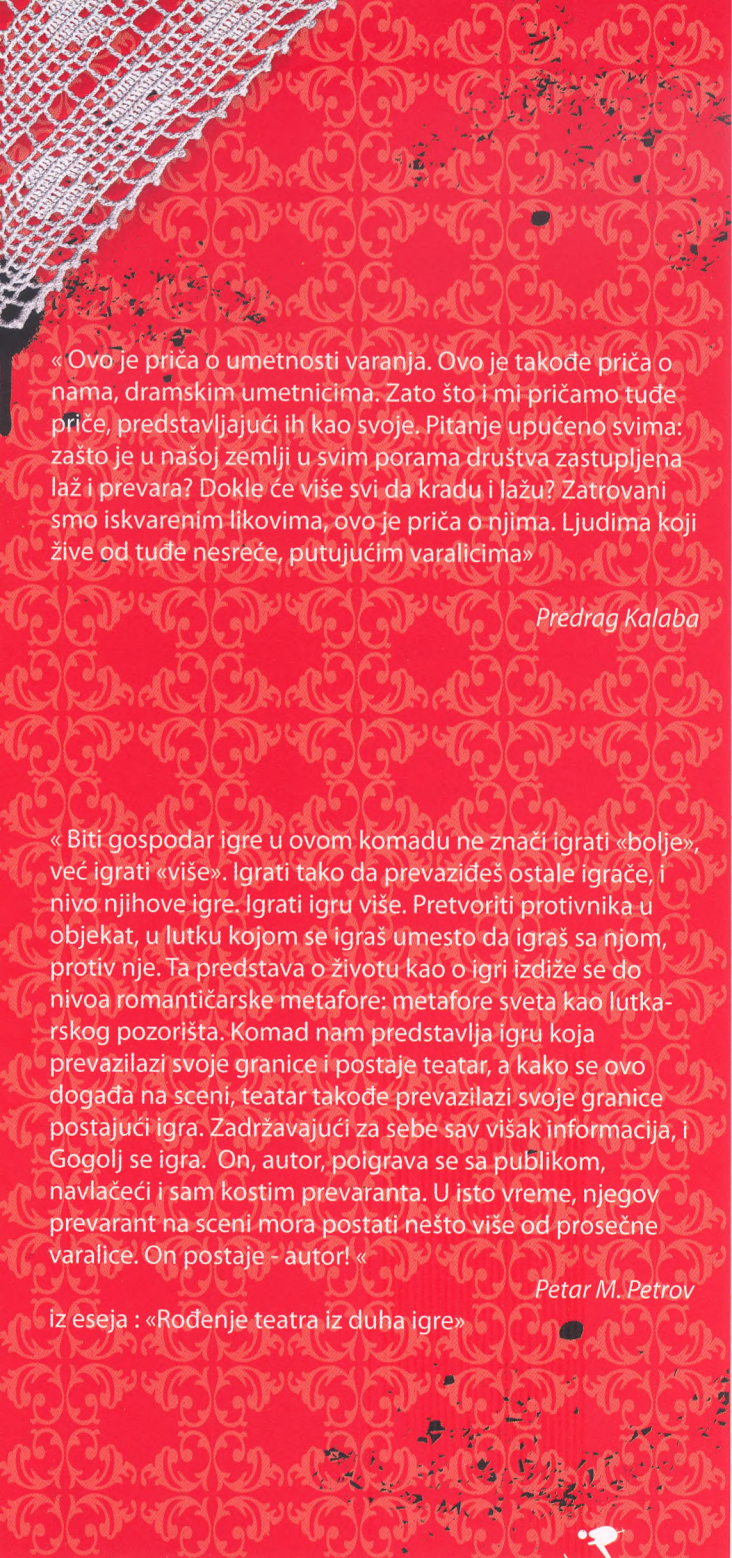

Nikolaj Vasiljevič Gogolj (1809- 1852)

stvorio je modernu rusku književnost. Njegovo delo, nastalo u krilu romantizma, ubrzo je postalo čvorište nove ruske realistične škole. Napisao je ključna dela ruske proze: «Revizor», «Maestralna i besmrtna komedija», «Mrtve duše», koje je krstio poemom. O Gogolju se pisalo i kao o jednom od utemeljivača fantastičnog realizma, koji je rođeni brat fantastične romantike i preteča simbolizma, u njegovoj mističnoj varijanti. Gogoljeva neobičnost i fantastičnost očitava se u događajima, u opisivanju likova u sredini u kojoj borave, dok njegovi karakteri ostaju životni, svakodnevnici. Velikanima ruske proze od Dostojevskog do Bulgakova glavno nadahnuće bio je upravo Gogolj. Priča o Gogolju je priča o tragičnom talentu, misticizmu i ludilu, o rukopisu koji je izgoreo, o Nosu i Šinjelu. O Revizoru i Mrtvim dušama. Književnost apsurdna rodila se iz Gogoljevog oporog smeha. Možda se baš zbog toga Gogolj i danas čita više od većine savremenih pisaca.

Predrag Kalaba, rođen 1975. u Majdanpeku. 1994 -1999 studira pozorišnu režiju na ruskoj akademiji pozorišnih umetnosti (GITIS). 2004- 2006. studira pozorišnu pedagogiju na Univerzitetu umetnosti u Berlinu. 1997. režira komad «Nemi Kelner» Harolda Pintera u teatru Gitis. Igra Pedra u komadu «Don Kihot», Teatar Majakovski, Moskva. 1998- ulazi u zajednički projekat sa izraelskim studentima (dve premijere u Tel Avivu: «Ujka Vanja»- A. P. Čehova i «Metamorfoze» - savremeni ples. 1998- igra Tizengausena u komadu «Pseći valcer» L. Andrejeva, Teatar Majakovski. Iste godine režira komad «Emigranti» S. Mrožeka, u Moskvi. 1999- režira diplomsku predstavu «Smrt» V. Alena, Teatar Majakovski, i igra Profirija Petroviča u predstavi po romanu «Zločin i kazna» F. Dostojevskog, pozorište Tjuz u Krasnodaru. 1999 - 2000. stalni reditelj pozorišta Maksim Gorki, Krasnodar. U ovom pozorištu režira «Pepeljugu» braće Grim i «Ja sam Fojerbah» T. Dorsta. 2000- režira predstavu po Gogoljevoj priči «Nos» u akademskom pozorištu Branko Krsmanović. 2001- režira «Veliku doktorsku bajku» K. Čapeka, Narodno pozorište J.S. Popović, Vršac. 2004 - 2005. igra u prezentaciji komada «Hadersfeld» Uglješe Šajtinca, Folksbine, Berlin, i ulogu Indijanca u komadu «Ulzanina osveta» Lindemana, Folksbine, Berlin. 2005. igra u predstavi «Kupatilo» J. P. Tuzanta, Studio bine, Berlin. Iste godine režira predstavu «Beograd- Berlin» po M. Pelević, Folksbine, Berlin.

«Ovo je priča o umetnosti varanja. Ovo je takođe priča o nama, dramskim umetnicima. Zato što i mi pričamo tuđe priče, predstavljajući ih kao svoje. Pitanje upućeno svima: zašto je u našoj zemlji u svim porama društva zastupljena laž i prevara? Dokle će više svi da krađu i lažu? Zatrovani smo iskvaranim likovima, ovo je priča o njima. Ljudima koji žive od tuđe nesreće, putujućim varalicima»

Predrag Kalaba

«Biti gospodar igre u ovom komadu ne znači igrati «bolje», već igrati «više». Igrati tako da prevaziđeš ostale igrače, i nivo njihove igre. Igrati igru više. Pretvoriti protivnika u objekat, u lutku kojom se igraš umesto da igraš sa njom, protiv nje. Ta predstava o životu kao o igri izdiže se do nivoa romantičarske metafore: metafore sveta kao lutkarskog pozorišta. Komad nam predstavlja igru koja prevazilazi svoje granice i postaje teatar, a kako se ovo događa na sceni, teatar takođe prevazilazi svoje granice postajući igra. Zadržavajući za sebe sav višak informacija, i Gogolj se igra. On, autor, poigrava se sa publikom, navlačeći i sam kostim prevaranta. U isto vreme, njegov prevarant na sceni mora postati nešto više od prosečne varalice. On postaje - autor! «

Petar M. Petrov

iz eseja : «Rođenje teatra iz duha igre»

Igraju:

Iharjov - *Novak Simić*

Anuška Andrejevna - *Hristina Popović Mijin*

Utješiteljni - *Radivoje Bukvić*

Švonjhov - *Mihajlo Jovanović*

Krugelj - *Čarni Đerić*

Mihailo Aleksandrovič Glov - *Igor Filipović*

Aleksandar Mihailovič Glov - *Miloš Vlatukin*

Pavluša - *Predrag Rakić*

Nataša - *Milica Đorđević*

Dramaturg: Milena Bogavac

Scenograf: Igor Vasiljev

Kostimograf: Dejan Pantelić

Live video: Sonja Blagojević

Muzika: Milica Đorđević

Video materijal: Nikola Ljuca, Nataša Damnjanović

Asistent režije: Ivana Vojt

Organizator: Nemanja Đorđević

Grafički dizajn: Dimitar Vuksanov

Šef tehnike: Ljubomir Radivojević

Majstor svetla: Dragan Đurković

Majstor tona: Miroljub Vladić

Scenski tehničari: Goran Gavrančić,

Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

Gardarober: Nebojša Bastać

Scenografija izrađena u saradnji sa Željkom Rudićem

